

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Dumitru Calendari, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 23 septembrie 2015, în cauza penală, în privința inculpatului

Vasilachi Alexandru Vasile, născut la 12 aprilie 1986, originar și locuitor al orașului Cahul, str. Alexei Mateevici, 107 ap. 14;

Termenul examinării cauzei:

- 1. Instanța de fond de la 20.03.2014 pînă la 07.05.2015;*
- 2. Instanța de apel de la 29.05.2015 pînă la 23.09.2015;*
- 3. Instanța de recurs de la 04.03.2016 pînă la 06.04.2016.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 07 mai 2015, Vasilachi Alexandru, a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. De către organul de urmărire penală, Vasilachi Alexandru a fost învinuit că, la 14 noiembrie 2013, aproximativ la ora 17:50, aflîndu-se la volanul automobilului de model „Volkswagen Jetta” cu n/î CH BE 464, care era în stare tehnică bună, se deplasa prin satul Țiganca, raionul Cantemir din direcția orașului Cahul și orașul Cantemir pe traseul republican R-34 și în timpul deplasării nu a ținut seama de împrejurări, nu a apreciat corect situația rutieră, prin ce a încălcat cerințele art. 45 pct. 1), 2) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care iar permite se prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră, iar în cazul în care limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, ignorînd în continuare indicatoarele rutiere de prioritate din RCR nr. 3.27.1 (ce indică limita maximă de deplasare a automobilului pe porțiunea de drum unde a avut loc accidentul este de 70 km/h), avînd viteza de deplasare aproximativ de 71 km/h, n-a redus viteza de deplasare pînă la oprirea automobilului, manifestînd o neglijență la trafic, observînd un hipomobil care se deplasa pe aceeași bandă și în aceeași direcție cu automobilul, nu a aplicat frînarea, pentru evitarea tamponării acestuia, în rezultat la ce a comis tamponarea hipomobilului nominalizat. În urma accidentului rutier, pasagerului Bujac Sergiu aflat în hipomobil, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 148 „D” din 21 noiembrie 2013, i-au fost cauzate vătămări corporale medii.

Acțiunile lui Vasilachi Alexandru, au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza alin. (1) art. 264 Cod penal - încălcarea regulilor de securitate circulației a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, și anume încălcarea regulilor de securitate a circulației a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea medie a integrității corporale.

Ulterior prin ordonanța procurorului raionului Cantemir, Adrian Procoavă, privind modificarea acuzării în ședință de judecată în sensul agravării ei a fost modificată învinuirea inculpatului Vasilachi Alexandru în sensul agravării, învinuindu-l de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal - încălcarea regulile de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale.

3. Sentința instanței de fond a fost atacată cu apel de către procuror și avocatul Constantin Ceceli în numele părții vătămate Bujac Sergiu:

➤ procurorul, a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea pedepsei cet. Vasilachi Alexandru în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 4 ani închisoare în penitenciar de deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată de a fi suspendă condiționat pe un termen de probă de 2 ani. Totodată, a solicitat admiterea integrală a acțiunii civile înaintată de partea vătămată Bujac Sergiu și încasarea de la Vasilachi Alexandru suma de 740 lei ca cheltuieli pentru efectuarea expertizei auto-tehnice.

În motivarea apelului s-a indicat că,

- nu a fost dată o apreciere corectă probelor examinate pe parcursul cercetării judecătorești;

- din declarațiile inculpatului Vasilachi Alexandru, cert se stabilește vinovăția acestuia, care a menționat că se deplasa prin localitate cu viteza de aproximativ 60-65 km/h, și în întâmpinare venea un automobil de tip mare (autobuz sau tir), care avea o lumină foarte puternică, la care Vasilachi Alexandru a luat piciorul de pe accelerator și a trecut la faza scurtă a luminilor, iar în fața sa a văzut la aproximativ 3 - 4 metri o căruță, iar pentru a evita tamponarea a luat volanul în stîngă, însă a tamponat căruța în partea stîngă spate cu roata dreaptă față;

- versiunea inculpatului că în întâmpinarea sa pînă la impact se deplasa un mijloc de transport și partea vătămată nu avea vestă, a fost confirmată și de către partea vătămată și martorii Balțatu Vitalii și Enachi Diana;

- potrivit prevederilor art. 34 alin. (2), lit. b) RCR, în caz de orbire conducătorul de vehicul trebuie să pună în funcțiune avertizor de avarie și neschimbînd banda de circulație să reducă viteza și să oprească;

- conform procesului-verbal și schemei accidentului rutier, porțiunea de drum unde a avut loc accidentul este un sector de drum, în care există indicatorul rutier de prioritate din Regulamentul Circulației Rutiere nr. 3.27.1 (ce indică că limita maximă de deplasare a automobilului pe porțiunea de drum este de 70 km/h), fapt care nu a fost contestat de șofer și care în declarațiile sale confirmă acțiunea indicatorului rutier, ori afirmația instanței că în schema accidentului rutier este indicat indicatorul rutier de prioritate din RCR nr. 3.27.1 doar în partea stîngă, ci nu în partea dreaptă a sensului mișcării, nu este bazată pe o afirmație reală a situației, deoarece acest indicator de facto și de iure există pe acea porțiune de drum, adică dacă vizionăm locul impactului, stabilim că acesta a avut loc în sectorul de drum dintre indicatorul rutier de prioritate din RCR nr. 3.27.1 și stația

de la intersecția drumului din satul Țiganca, raionul Cantemir, astfel potrivit prevederilor anexei 3 din RCR la rubrica „particularitățile de utilizare a indicatoarelor de interdicere și restricție” este indicat expres că acțiunea indicatoarelor 3.27 începe din locul instalării lor și încetează în intersecția cea mai apropiată, iar în localități în lipsa intersecțiilor la ieșirea din localitate, deci indicatorul rutier nominalizat are acțiune în perimetrul de drum unde a avut loc accidentul.

- instanța s-a bazat pe raportului de expertiză auro-tehnică nr. 2358 din 23.01.2014, conducătorul auto a condus mijlocul de transport cu aproximativ 71 km/h pînă la impact și nu a avut posibilitate tehnică de a evita impactul, astfel apelantul a concluzionat că conducătorul auto avînd viteza de 71 km/h nu a avut posibilitate tehnică de a evita impactul, argument care nu se contestă și la care face trimitere prima instanță, însă potrivit practici judiciare conducătorul auto în afară de limitele de viteză stabilite prin RCR trebuie să adapteze la deplasare așa o viteză, ca să țină în permanență sub conștient aspectele fixate în art. 45 al RCR.

- instanța de judecată nu a luat în considerație rezultatele expertizei auto-tehnice, conform căreia viteza de deplasare a automobilului „Volkswagen Jetta” cu n/î CH BE 464, era la momentul impactului de 71 km/h, ceea ce demonstrează faptul, că inculpatul deplasîndu-se pe timp de noapte, cînd în întîmpinare se deplasa un automobil cu farurile la faza lungă și fiind pe un drum cu limitare de viteză, nu a întreprins careva măsuri necesare din momentul apariției automobilului pentru evitarea eventuală a pericolului.

- instanța de judecată nu a luat în considerație faptul, că hipomobilul se deplasa pe aceeași bandă de circulația cu automobilul în față și că hipomobilul a fost lovit în spate, adică hipomobilul pînă la impact era pe traseu cu jumătatea stingă de la axa vehiculului și pe acostament cu jumătatea dreaptă și nu; ieșit de pe alte drumuri brusc, ceea ce ar pune în dificultate reacția șoferului, nu s-a luat în considerație și faptul că martorii și partea vătămată direct în declarațiile lor au indicat că automobilul despre care menționează inculpatul, a traversat punctul critic dintre automobil mai înainte și la o perioadă mare de timp, dar nu la momentul imediat impactului, la fel automobilul din spate a claxonat, dar nu a frînat.

➤ partea vătămată Bujac Serghei împreună cu apărătorul său, avocatul Ceceli Constantin, au solicitat casarea sentinței, cu emiterea unei noi hotăriri, prin care Vasilachi Alexandru să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de Cod penal, și admiterea integrală a acțiunii civile și dispunerea încasării din contul lui Vasilachi Alexandru în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în sumă de 200 00 lei, prejudiciul material în sumă de 1 000 lei compus din asistența juridică și 1317 lei cheltuieli pentru efectuarea expertizei.

În motivarea apelului s-a relatat că, instanța de judecată la emiterea sentinței, prin care a fost achitat inculpatul Vasilachi Alexandru a ajuns eronat la concluzia respectivă, contrar probelor anexate la materialele dosarului, declarațiilor părții vătămate, martorilor, iar în urma accidentului rutier care a avut loc la data de 14 noiembrie 2013, lui i s-a cauzat prejudiciu, atît moral cît și material, atenționînd instanța că în urma accidentului i s-a atribuit grad de invaliditate de rangul II., fapt ce a dus păstrarea procentului capacității de muncă de 35%, totodată pe tot parcursul vieții are nevoie de îngrijire și asistență specială, luînd în considerație faptul că nu poate efectua lucruri de necesitate primordială necesară zi de zi. Astfel consideră că suma de 200 000 lei solicitată în calitate de prejudiciul moral este una echitabilă suferințelor suportate în urma

accidentului rutier și ar ajuta în lupta cu durerea fizică și starea psihică emoțională afectată în urma producerii accidentului rutier.

Suplimentar s-a invocat că inculpatul sub nici o formă nu i-a acordat ajutor părții vătămate, iar el pînă în prezent suportă cheltuieli financiare enorme.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 23 septembrie 2015, s-au admis apelurile declarate de către procuror și partea vătămată Bujac Serghei, s-a casat integral sentința, cu pronunțarea hotărîrii noi, după cum urmează.

Vasilachi Alexandru Vasile se recunoaște culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și i se stabilește pedeapsa - închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 1 an.

În baza art. 90 Cod penal se suspendă condiționat executarea pedepsei lui Vasilachi Alexandru cu stabilirea termenului de probă de 1 an.

Se admite parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Bujac Serghei.

Se încasează de la Vasilachi Alexandru în beneficiul părții vătămate Bujac Serghei suma de 8 000 lei cu titlu de prejudiciu moral; prejudiciu material de mărime de 1 317 lei și 1 000 lei pentru asistență juridică.

Se încasează de la Vasilachi Alexandru în beneficiul Centrului Național de Expertize Judiciare 740 lei pentru efectuarea expertizei auto-tehnice.

Se admite în principiu acțiunea civilă a lui Balțatu Vitalii privind repararea prejudiciului material cauzat în urma accidentului rutier de Vasilachi Alexandru, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor pricinuite să hotărască instanța civilă.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, prima instanță incorect a stabilit circumstanțele cauzei și neîntemeiat a ajuns la concluzia de achitare a inculpatului, fără a aprecia corespunzător probele și circumstanțele cauzei.

Instanța de apel a constatat că, inculpatul Vasilachi Alexandru, deplasîndu-se cu automobilul de model „Volkswagen Jetta” pe traseul R-34 Cahul-Cantemir nu a respectat prevederile indicatorului rutier, conform prevederilor 3.27.1, 3.27.2 din Regulamentul Circulației Rutiere „Viteză maximă limitată” - indicatoarele interzic circulația vehiculelor cu o viteză mai mare decît cea menționată pe indicator. Indicatorul 3.27.2 se instalează pe sectoarele de drum fără iluminare artificială. Din schema accidentului rutier reiese faptul că pe porțiunea respectivă de drum viteză maximă admisă este de 70 km/h. (f.d.9).

Conform raportului de expertiză auto-tehnică din 23 ianuarie 2014 reieșind din urma de derapare a roții deteriorate, s-a stabilit că viteza vehiculului „Volkswagen Jetta” cu n/î CH BE 464 era de aproximativ de 71 km/h, la momentul producerii accidentului rutier /f.d.57-62/, adică mai mare decît cea admisă pe porțiunea respectivă de drum.

De rînd cu aceasta, instanța de apel a luat în considerație declarațiile inculpatului, care a declarat că „recunoaște că căruța era dotată cu două catadioptri și un triunghi reflector, dar erau murdare”, astfel, nu-i poate fi imputat părții vătămate lipsa reflectoarelor la vehicolul cu tracțiune animală.

Or, potrivit Hotărîrii Plenului CSJ a RM din 08.07.1999, nr.20 - Despre practica judiciară cu privire la aplicarea legislației în cadrul examinării cauzelor penale referitor la încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport, nu poate fi temei pentru eliberarea conducătorului auto de răspundere penală în cazul în care în acțiunile lui există componenta infracțiunii, chiar și în cazul în care regulile circulației rutiere și sau de exploatare a mijloacelor de transport au fost

încălcate și de către pățimit (conducător auto, pieton, pasager ori de către alt participant la trafic).

Asemenea circumstanțe pot fi luate în considerație de către instanța judiciară doar ca circumstanțe atenuante.

Instanța de apel a conchis că, conducătorul mijlocului de transport Vasilachi Alexandru a ignorat prevederile art. 45 din Hotărârea cu privire la aprobarea Regulament circulației rutiere nr. 357/13.05.2009, care prevede, că:

1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnic vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră.

2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Astfel, fiind constatat cu certitudine, conform materialelor dosarului, declarațiilor părții vătămate și a inculpatului, că pînă la producerea accidentului rutier inculpatul se deplasa pe timp de noapte, în față se deplasa un camion cu o lumină puternică care-l orbea pe inculpat și în atare situație vizibilitatea era redusă și Vasilachi Alexandru era obligat să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră și urma să reducă viteza sau chiar să oprească mijlocul de transport, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, nefiind în de ajuns în cazul dat doar să ea brusc volanul spre stingă.

Așa dar, analizînd în ședința de judecată probele acumulate, instanța de apel a considerat dovedită integral vina inculpatului Vasilachi Alexandru de încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, care a provocat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății și acțiunile lui trebuie încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Pentru calificarea corectă a acțiunilor lui Vasilachi Alexandru, instanța de apel s-a condus de explicațiile indicate în Regulamentul Circulației Rutiere, care menționează că, *accident în traficul rutier* este un eveniment produs ca urmare a încălcării normelor de siguranță a traficului rutier, în care au fost implicate unul sau mai multe vehicule aflate în circulație pe drumul public, în urma căruia a provocat vătămarea sănătății, integrității corporale, decesul unui sau a mai multor persoane ori a fost cauzat un prejudiciu material. Reîșind din aceste prevederi, instanța de apel a stabilit că, intr-adevăr la data de 14 noiembrie 2013 a fost produs un accident rutier, în care a fost implicat Vasilachi Alexandru în urma cărui fapt a avut de suferit Bujac Serghei, cărui i-au fost provocate leziuni corporale grave.

Instanța de apel a ajuns la concluzia, că Vasilachi Alexandru este vinovat de producerea accidentului rutier, așa cum el deplasîndu-se pe carosabil, avînd cîmp vizual limitat din motiv că în întîmpinare se deplasa un mijloc de transport cu luminile la faza lungă, nu a întreprins măsurile necesare pentru deplasare în siguranță, în urma cărora s-a produs accidentul rutier.

În temeiul prevederilor art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și educării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia

Potrivit art. 61 Cod penal pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cit și a altor persoane.

Instanța de apel a constatat, că infracțiunea săvârșită de Vasilachi Alexandru conform prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, face parte categoria celor grave, la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, a acordat ajutor material părții vătămate.

Fapta săvârșită de către Vasilachi Alexandru în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani.

Circumstanțe atenuante, în temeiul prevederilor art. 76 Cod penal, instanța de apel în prezenta cauză nu a stabilit

Circumstanțe agravante, potrivit dispozițiilor art. 77 Cod penal, în prezenta cauză nu s-a stabilit.

Ținând cont de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpatului până și după săvârșirea infracțiunii, instanța de apel a ajuns la concluzia de a stabili în privința lui Vasilachi Alexandru o pedeapsă cu închisoare, fiindu-i stabilită o pedeapsă minimă prevăzută de articolul imputat, pe un termen de 3 ani, fiind luat în considerație că la producerea accidentului rutier a avut o importanță și faptul că, conducătorul hipomobilului, cât și pasagerii nu erau îmbrăcați în haine reflectoare.

Sanțiunea alin. (3) art. 264 Cod penal mai prevede ca pedeapsă complementară privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani, pedeapsă pe care instanța de apel a aplicat pe un termen de 1 an.

Totodată instanța de apel a apreciat că scopul pedepsei poate fi atins și fără privarea de libertate a lui Vasilachi Alexandru și în consecință, în temeiul art. 90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilind un termen de încercare de 1 an.

Instanța de apel a ajuns la concluzia de admite parțial acțiunea civilă înaintată de Bujac Serghei și s-a încasat de la Vasilachi Alexandru în beneficiul lui Bujac Serghei prejudiciul material în sumă de 1 317 lei pentru efectuarea expertizei și cheltuieli legate de asistența juridică acordată în cuantum de 1 000 lei.

Instanța de apel a considerat întemeiată cerința părți vătămate Bujac Serghei de a fi încasat prejudiciul moral, însă suma solicitată o consideră exagerată, astfel considerând că suma de 8 000 lei va corespunde suferințelor suportate de Bujac Serghei și i-ar aduce o satisfacție morală.

Tot în cadrul urmăririi penale, Balțatu Vitali de asemenea a solicitat să fie recunoscut parte civilă cu un prejudiciu material în sumă de 1 500 lei pentru deteriorarea căruței implicate în accidentul rutier din 14 noiembrie 2013.

Acțiunea civilă de către Balțatu Vitali în procesul penal n-a fost înaintată printr-o cerere scrisă, care să conțină, circumstanțele și temeiurile acțiunii, partea civilă este drept, reieșind din prevederile art. 221 alin.(5) Cod de procedură penală, să-și revendice acest drept printr-o acțiune în ordinea procedurii civile, fiind admisă în principiu acțiunea civilă a lui Balțatu Vitali, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor pricinuite să hotărască instanța civilă.

La fel, instanța de apel a remarcat că în cadrul urmăririi penale a fost efectuat raportul de expertiză auto-tehnică în sumă de 740 lei.

Așa dar, instanța de judecată urmează să încaseze de la Vasilachi Alexandru în beneficiul Centrului Național de Expertize Judiciare costul pentru expertiza auto-tehnică efectuată la 23.01.2014 în sumă de 740 lei.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 16) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu transmiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel motivând că, instanța de apel eronat a individualizat pedeapsa, aplicând art. 90 Cod penal, nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în instanța de apel; instanța de apel eronat a indicat tipul penitenciarului; invocă dezacordul cu admiterea acțiunii civile ca fiind prea mică.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 16) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar, procurorul a invocat în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete din apelul procurorului nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Recurentul mai invocă că, instanța de apel incorect a apreciat probele prezentate de apelant care confirmă vinovăția inculpatului în cele incriminate.

Motivele aduse de către autorul recursului, referitor la dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, țin de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs stipulate în art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul remarcă faptul că, în speță, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este detaliat analizată în textul deciziei instanței de apel.

Referitor la eroarea de drept invocată de recurent precum că instanța de apel în descriptivul deciziei a menționat „... că *Vasilachi Alexandru urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis ...*”, iar în dispozitivul deciziei este indicat „*penitenciarul de tip deschis*”, Colegiul penal o consideră ca o eroare materială admisă de către instanța de apel, care nu constituie eroarea de drept ce ar duce la casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri.

De asemenea, Colegiul penal reține că, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârile instanței de apel, referitor la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, care incorect au considerat că corectarea și reeducarea lui este posibilă fără izolare de societate, solicitând remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

La acest capitol, Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sanctiunea art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, în baza căruia Vasilachi Alexandru a fost declarat vinovat, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Ținând cont de circumstanțele sus menționate, instanța de apel a conchis că, corectarea și reeducarea inculpatului poate fi obținută prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, fiind stabilită în termen de 1 an.

Astfel, Colegiul penal conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii și individualizată conform prevederilor legale.

Referitor la argumentul recurentului privind stabilirea unei sume prea mici a prejudiciul moral, Colegiul penal îl respinge deoarece, instanța de apel just a considerat ca fiind exagerată suma de 200 000 lei pretinsă de partea vătămată cu titlu de prejudiciu moral. Colegiul consideră echitabilă suma prejudiciului moral stabilită în mărime de 8 000 lei și încasat din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate, ținând cont de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral (Opinia comună privind satisfacția echitabilă //Buletinul CSJ a RM8-9/24, 2012), cât și de prevederile art. art. 1423 Cod Civil, conform căruia, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța judecătorească reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, (dacă vinovăția este condiție a răspunderii), și de

măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța judecătorească, luând în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul (locul, timpul vârsta etc.), precum și statutul social al persoanei vătămate. Mărimea prejudiciului moral nu depinde de mărimea prejudiciului material.

Cu referire la temeiul invocat de recurent prevăzut la pct. 16) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține următoarele.

Pct. 16) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, poate fi invocat atunci când norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție în cauze similare. Acest temei este îndreptat spre unificarea practicii judiciare.

Or, se menționează că la invocarea temeiului respectiv de drept, sarcina probațiunii îi revine recurentului, care prin exemple elocvente cu referire la cauze concrete, trebuie să demonstreze faptul că instanța de recurs în cauze anterioare a adoptat soluții contradictorii cu cele reținute în speța din cauză.

Mai mult, se mai reține și faptul că, în spețe care pun problema divergenței de jurisprudență, rolul Curții nu este acela de a constata din oficiu asupra căror cauze s-a aplicat diferit normele de drept, ci acestea trebuie să fie indicate expres în textul recursului, pentru a fi supuse verificării.

Astfel, Colegiul conchide că motivarea recursului prin prisma pct. 16) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală se consideră necorespunzătoare potrivit cerințelor avute în vedere de legislator la stabilirea acestui temei pentru recurs.

Prin urmare, analizînd materialele cauzei și hotărîrea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate de către procuror.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Dumitru Calendari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 23 septembrie 2015, în cauza penală, în privința lui *Vasilachi Alexandru Vasile*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțat integral la **26 aprilie 2016.**

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan